
[2008-5-RE](#)

CAUSA 2008-5-RE

Número de registre 99-2008. Recurs d'empara

AUTE DEL 25 D'ABRIL DEL 2008

BOPA núm. 41, del 14 de maig del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 15 de febrer del 2008, per la representació processal de la Sra. Cristina Antelo Adran, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 22 de novembre del 2007 i contra l'aute del 30 de gener del 2008, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció i del dret a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs i que dicti una sentència que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la sentència objecte de recurs i que ordeni que se'n dicti una altra d'acord amb la normativa vigent;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de l'1 d'abril del 2008;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Carles Viver Pi-Sunyer;

Antecedents

Primer

La Sra. Cristina Antelo Adran va presentar una demanda contra el Govern en què sol·licitava l'anul·lació de les resolucions administratives mitjançant les quals se li havia imposat una multa de 4.905,60 euros com a responsable d'una infracció d'importació sense declaració.

Segon

L'11 de desembre del 2006, la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles va desestimar aquesta

demanda.

Tercer

La demandant va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió i, el 22 de novembre del 2007, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va desestimar-lo íntegrament.

Quart

La representació processal de la Sra. Cristina Antelo Adran va formular aleshores un incident de nul·litat d'actuacions, per tal com considerava que s'havia vulnerat el seu dret a la jurisdicció, ja que la motivació de la sentència de segona instància era errònia i, per tant, inexistent.

Cinquè

El 15 de febrer del 2008, la representació processal de la Sra. Cristina Antelo Adran va presentar un recurs d'empara en què manifestava que s'havien vulnerat els seus drets a la jurisdicció i a un procés degut per tal com se li va imposar una sanció que no estava prevista en cap norma. Aquesta part exposa que va introduir un anell en territori andorrà i l'ús del plural en la redacció de l'article 248.1 a) del Codi de Duana sanciona de forma inequívoca, l'entrada no declarada de "mercaderies". Per tant, la interpretació que fan els tribunals no s'ajusta a l'article 9.4 de la Constitució que disposa que ningú no pot ser condemnat o sancionat per accions o omissions que en el moment de produir-se no constitueixen delictes, falta o infracció administrativa.

Per acabar, la part recurrent demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs i que dicti una sentència que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la sentència objecte de recurs i que ordeni que se'n dicti una altra d'acord amb la normativa vigent.

Sisè

L'1 d'abril del 2008, el Ministeri Fiscal va presentar un informe mitjançant el qual s'oposava a l'admissió a tràmit d'aquest recurs d'empara, perquè el que realment pretén la recurrent és una revisió i reforma de les consideracions jurídiques adoptades en les resolucions objecte de recurs, que estan fonamentades jurídicament i que no són arbitràries, per tant, no hi ha la vulneració de cap dels drets recollits a l'article 10 de la Constitució.

El Ministeri Fiscal constata que allò que es planteja és quina és la interpretació de l'article 248.1 a) del Codi de Duana i que el Tribunal Superior de Justícia va analitzar el text legal i la norma sancionadora i les va interpretar en funció de la seva finalitat que és la de garantir l'adequat funcionament del sistema duaner, de manera que la infracció comprèn la importació de mercaderies sense declaració, ja es tracti d'una o de varies. Per tant, el Tribunal Superior de Justícia va desestimar el recurs d'apel·lació amb una motivació contenint un raonament mínim suficient de la qual es desprèn que la seva decisió no és arbitrària. A més, no hi ha cap incongruència omissiva contenint una privació o una disminució de l'exercici real i efectiu dels drets d'al·legació i de defensa en el procés. Aquí no és possible afirmar que el Tribunal dictés una sentència incompleta i deixés de pronunciar-se sobre les pretensions de la demandant.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2008-5-RE.

Fonament jurídic únic

Com s'ha detallat en els antecedents, la recurrent en empara al·lega que les decisions judicials objecte de recurs han vulnerat el seu dret a no ser condemnada o sancionada per accions o omissions que en el moment de produir-se no constituïen delictes, falta o infracció administrativa (article 9.4 de la Constitució). Aquesta vulneració s'hauria produït pel fet d'haver interpretat extensivament i haver aplicat al cas l'article 248.1 a) del Codi de Duana que tipifica com a infracció la importació, sense la corresponent declaració de "mercaderies". Segons la recurrent un anell és una única "mercaderia" no "mercaderies" en plural.

El Tribunal Constitucional ha reiterat en nombroses ocasions que el recurs d'empara no constitueix una nova instància judicial i que la selecció, la interpretació i l'aplicació de les normes als casos enjudiciats és una funció que la Constitució atribueix en exclusiva als òrgans de la jurisdicció judicial o ordinària i que només assoleix dimensió constitucional en els supòsits en què la selecció, la interpretació o l'aplicació no està motivada o és lògicament o, de forma excepcional, jurídicament arbitrària, en el sentit que no respecta les regles de la lògica o que s'aparta de manera manifesta de la opinió comuna i consolidada de la comunitat jurídica. En el cas del dret a la legalitat o a la tipicitat penal es pot considerar constitucionalment proscriu, per arbitrària, per l'article 9.4 de la Constitució, tota interpretació dels preceptes legals que descriuen il·lícits o imposen sancions que s'aparten de tal manera del tenor literal del preceptes, dels mètodes d'interpretació acceptats per la comunitat jurídica i dels valors en què s'assenta la Constitució, que es pot afirmar que els jutges no s'han sotmès a les prescripcions del legislador democràtic, sinó que l'han substituït dictant una resolució insòlita o extravagant.

En el cas enjudiciat és evident que les resolucions portades a aquest recurs estan motivades i no cal esmerçar massa argumentacions per concloure que aquesta motivació, que justifica que el terme "mercaderies" inclou supòsits d'una sola mercaderia, no resulta en absolut arbitrària en el sentit abans precisat.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2008-5-RE, interposat per la representació processal de la Sra. Cristina Antelo Adran contra la sentència del 22 de novembre del 2007 i contra l'aute del 30 de gener del 2008, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 25 d'abril del 2008.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón Pierre Subra de Bieusses

Magistrat

Magistrat